

Ασφυκτικά γεμάτη ήταν την Κυριακή το πρωί που πέρασε η καφετερία όπου συχνάζω για να χρησιμοποιήσω το ασύρματο διαδίκτυο που προσφέρει για τα να εκπληρώσω τις υποχρεώσεις μου στον "Κόσμο". Σε μια γωνία έγραφα το άρθρο μου και δίπλα μου καθόταν ένας κύριος ηλικιωμένος που διάβαζε την εφημερίδα του, όταν μπήκε κάποιος φίλος του -υποθέτω- και τον ρώτησε αν θα ψηφίσει.

"Όχι δεν θα ψηφίσω", είπε ο διπλανός μου.

"Κακώς, πρέπει να ψηφίσεις", είπε όρθιος ο φίλος του.

"Δεν θα τιμήσω τους κλέφτες με την ψήφο μου", απάντησε ο διπλανός μου και ο φίλος του έφυγε χωρίς να πει άλλη λέξη, αλλά με εντυπωσίασε με το πάθος τού διπλανού.

Αργότερα, επιστρέφοντας στο διαμέρισμά μου που με φιλοξενεί, πέρασα από ένα εκλογικό τμήμα και είδα μόνο μερικούς ανθρώπους να μπεινοβγαίνουν, ασφαλώς λιγότερους από αυτούς που βρίσκονταν στην καφετερία. Ήταν φανερό πως τα αισθήματα τού διπλανού μου συμμαρτυρούνται πολλοί Έλληνες την περασμένη Κυριακή και δεν ξέρω αν θα μπούκοιτάρουν και τις εκλογές τής ερχόμενης Κυριακής.

Πριν προχωρήσω στα δικά μου συμπεράσματα θα ήθελα να κάνω μια σύντομη σύγκριση ανάμεσα στις εκλογές στην Ελλάδα και Αυστραλία.

Πρώτ' από όλα στο εκλογικό τμήμα που είδα και φαντάζομαι ότι είναι χαρακτηριστικό, δεν υπήρχαν αφίσες των κομμάτων ή φωτογραφίες των υποψηφίων, ούτε υπήρχαν εθελοντές των κομμάτων και υποψηφίων για να μοιράζουν φυλλάδια με οδηγίες για το πώς θα μπουν οι αριθμοί προτίμησης στα επίσημα ψηφοδέλτια. Δηλαδή, δεν υπήρχαν ο χαβαλές και οι τόνοι χαρτιού έξω από τα εκλογικά τμήματα στην Ελλάδα.

Αντί γι' αυτά, στην Ελλάδα τα κόμματα και οι ανεξάρτητοι υποψήφιοι στήνουν πρόχειρα περίπτερα με την φωτογραφία, το όνομα και το εκλογικό σύνθημα του υποψηφίου σε κάθε πλατεία ή κεντρικό δρόμο μέσα στα οποία οι εθελοντές μοιράζουν διαφημιστικό εκλογικό υλικό για τον υποψήφιο και ψηφοδέλτια. Τα είδα στην Κεφαλονιά, τα είδα στην Ρόδο και φυσικά η Αθήνα είναι γεμάτη από τέτοια περίπτερα που συνεπάγονται και κάποιο σημαντικό κόστος. Αν μοιάζουν κάπου Αυστρα-

Θρέψε λύκο το χειμώνα,
να σε φάει το καλοκαίρι.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΤΣΙΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μη

λία και Ελλάδα στις εκλογές είναι στην... τοιχορύπανση, γιατί και εδώ έχουν γεμίσει τους τοίχους με αφίσες των υποψηφίων.

Όπως έχω γράψει στις αρχές τής προεκλογικής εκστρατείας για τις αυτοδιοικητικές εκλογές, έλειπε το

θερότητα τής πατρίδας μας. Μετά το διάγγελμα -έτσι θα το χαρακτηρίζα- τού πρωθυπουργού στον ελληνικό λαό άλλαξε η προεκλογική ατμόσφαιρα, οι υποψήφιοι περιφεριάρχες και δήμαρχοι παραμερίστηκαν και πρωταγωνιστικό ρόλο ανέλαβαν

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ Εκλογές με happy end για όλους!

ενδιαφέρον και ο φανατισμός των βουλευτικών εκλογών, αφού μόνο το ΚΚΕ είχε δώσει πολιτική χροιά στην δημοκρατική αυτή διαδικασία. Οι αυτοδιοικητικές εκλογές φέτος και αν δεν είχαν πολιτικοποιηθεί ακόμη είναι πολύ σημαντικές, επειδή για πρώτη φορά εφαρμόζεται ο "Καλλικράτης" δηλαδή το νέο σύστημα αυτοδιοίκησης που οι νομάρχες αντικαθίστανται από τους περιφερειάρχες και μειώνεται δραστικά ο αριθμός των δήμων με την σύμπτυξη πολλών μικρών δήμων σε έναν μεγάλο. Πιστεύω ότι είναι μια καλή μεταρρύθμιση, αν και είναι πολλοί αυτοί που την αμφισβητούν επειδή μειώνεται η αποτελεσματικότητα τής τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η κατάσταση, όμως, άλλαξε ραγδαία και το ενδιαφέρον κορυφώθηκε όταν ο πρωθυπουργός, Γιώργος Παπανδρέου, ανταποκρίθηκε στην πρόκληση των κομμάτων τής αντιπολίτευσης να κάνουν τις εκλογές δημοψήφισμα εναντίον τού μνημονίου και των κυβερνητικών επιλογών. Με δυο λόγια, ο κ. Παπανδρέου έθεσε στους πολίτες το δίλημμα: ή μάς δίνετε ψήφο εμπιστοσύνης να συνεχίσουμε ψηφίζοντας τους υποψηφίους τού Πασόκ, ή θα ανανεώσουμε την ψήφο εμπιστοσύνης με πρόωρες βουλευτικές εκλογές.

Η απειλή τού κ. Παπανδρέου προκάλεσε σάλο, επειδή θεωρήθηκε "εκβιασμός" ή και επειδή απειλούσε την πολιτική και οικονομική(;) στα-

ο κ. Παπανδρέου και οι αρχηγόι των κομμάτων τής αντιπολίτευσης.

Όμως, με την απειλή αυτή ο πρωθυπουργός κατάφερε μέχρις ενός σημείου να συσπειρώσει τους οπαδούς τού κόμματός του και να βγει από τις εκλογές το Πασόκ πρώτο κόμμα. Αλλά, αν πιστέψουμε τις δηλώσεις των κομματικών ηγετών μετά τις εκλογές δεν υπήρχε ούτε ένας ηττημένος. Όλοι κέρδισαν τις εκλογές και ήταν πανευτυχείς, από τον πρωθυπουργό, μέχρι τους οικολόγους και τον Φώτη Κουβέλη που πήραν ένα μικρό ποσοστό ψήφων. Δηλαδή, εκλογές με happy end για όλους!

Στην πραγματικότητα, εκτός από το ΚΚΕ που αύξησε το ποσοστό και τον αριθμό των ψήφων του, όλοι οι άλλοι έχασαν ποσοστά και ψήφους.

Η κυβέρνηση είδε τον αριθμό των ψηφοφόρων της να μειώνεται κατά 1.200.000 και την διαφορά με τη ΝΔ από 10% περίπου στο 2%, αλλά ισχυρίζεται ότι κέρδισε τις εκλογές επειδή βγήκε πρώτο κόμμα. Η ΝΔ έχασε περίπου 600.000 ψηφοφόρους και το ποσοστό της ήταν μικρότερο και από το καταστροφικό των τελευταίων βουλευτικών εκλογών, αλλά ισχυρίζεται ότι κέρδισε τις εκλογές επειδή μείωσε την διαφορά με το Πασόκ. Ο ΛΑ.Ο.Σ. δηλώνει πανευτυχής επειδή και αυτός σημείωσε αύξηση σε κάποιες περιοχές, μα προπαντός επειδή οι ψήφοι του βοήθησαν να εκλεγούν υποψήφιοι της

ΝΔ σε άλλες.

Το ΚΚΕ ομολογουμένως κέρδισε και δικαιολογημένα υπάρχει ικανοποίηση στον Περισσό, όμως η αύξηση μόνο 75.000 στον αριθμό των ψηφοφόρων του σε σύγκριση με τους 1.800.000 που έχασαν τα δύο μεγάλα κόμματα δείχνει ότι έχει πολύ δρόμο μπροστά του. Ο Συνασπισμός ή ΣΥΡΙΖΑ, όπως θέλετε, είναι διαλυμένη παρέλαση, αλλά ο κ. Τσίπρας είναι ικανοποιημένος με το αποτέλεσμα επειδή εξελέγησαν δύο ή τρεις υποψήφιοί του.

Δεν ακούσαμε, όμως, δηλώσεις από τον πραγματικό νικητή των εκλογών, όπως έγραψε ο "Κόσμος" την Τρίτη, επειδή δεν έχει εκπρόσωπο η σιωπηρή πλειοψηφία των πολιτών που δεν ψήφισαν και ανέρχονται περίπου στο 50% των ψηφοφόρων αν προσθέσουμε το 40% αυτών που δεν πήγαν στις κάλπες και το 10% αυτών που πήγαν αλλά έριξαν λευκό ή άκυρο.

Τείνω να είμαι με το μέρος αυτών που διαφωνούν με την αποχή, επειδή είναι ένα είδος φυγομαχίας, αλλά τί άλλο θα μπορούσε να κάνει ο ψηφοφόρος που έχασε την εμπιστοσύνη του σε όλα τα κόμματα;

Όπως είπε ο κύριος στην καφετερία, να επιλέξει ποιός "κλέφτης" θα τον κυβερνήσει; Γι' αυτό θα συμφωνήσω με την άποψη ότι η αποχή δεν ήταν "αντιμνημονιακή" γιατί σχεδόν όλα τα κόμματα τής αντιπολίτευσης είναι "αντιμνημονιακά", αλλά δεν κέρδισαν τους απόντες από τις κάλπες, ούτε κόλαφος μόνον εναντίον τής κυβέρνησης.

Το 50% αποχής είναι ένα δυνατό χαστούκι εναντίον όλων των κομμάτων και υποψηφίων και αν δεν πάρουν το μήνυμα θα βρουν μπροστά τους την λαϊκή οργή, που προς το παρόν τουλάχιστον περιορίζεται μόνο στην αποχή.

Η κυβέρνηση Παπανδρέου λέει ότι το μήνυμα ελήφθη και μακάρι να το εννοεί, αλλά δεν αρκεί αυτό. Η κυβέρνηση πρέπει να επανεξετάσει το μνημόνιο και να απαιτήσει διαρθρωτικές αλλαγές, γιατί η κοινωνική ισορροπία κρέμεται από μια κλωστή. Το πρόβλημα σήμερα στην Ελλάδα δεν είναι μόνο ότι χάθηκαν εκατοντάδες δισεκατομμύρια δολάρια, μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι χάθηκε η ελπίδα και αν η κυβέρνηση δεν δώσει πίσω αυτή την ελπίδα, ειδικά στους νέους, φοβάμαι να προβλέψω τί μπορεί να συμβεί.

* Καλό!

Ο Τοτός ανεβαίνει σε μία καρέκλα για να αλλάξει την ώρα στο ρολόι του τοίχου και του λέει η μαμά του:

- Τοτό, βάλε μια πετσέτα στην καρέκλα.

Και λέει ο Τοτός:

- Δεν πειράζει, φτάνω κι έτσι...

Ακόμη ένα:

Τρακάρουν δύο αμάξια, και κατεβαίνει ό ένας νευριασμένος, πάει στο παράθυρο του άλλου οδηγού και του λέει:

- Στραβός είσαι;

- Γιατί, ρε φίλε; Δεν σε πέτυχα;

